

t e _ _ _ _
_ r r a _ _ _
l a b _ _ _
• c a t _ _ _
_ _ _ _ _ _
_ _ _ _ _ _
_ _ _ _ _ _

terra-lab-catE1 Ag Albert Gusi El joc del paisatge intervingut	terra-lab-catE1 Rp Rut Panusé Let's Play	terra-lab-catE1 Jp Jaume C. Pons Alorda Animal poètic			
terra-lab-catE2 Bv Blanca Viñas Territoris experimentals	terra-lab-catE2 Ry Román Yñán La família com a territori	terra-lab-catE2 Md Marta Dahó Recerca i representació	terra-lab-catE4 Ju Jon Uriarte L'alteritat en la identitat construïda	terra-lab-catE4 Jm Jordi Mitjà La compulsió de la imatge compilada	terra-lab-catE4 lg Íngrid Guardiola Hiperarxiu
	terra-lab-catE3 Tp Tanit Plana Circulació. El territori participatiu	terra-lab-catE3 Pv Pep Vidal La ciència com a infiltrat	terra-lab-catE3 Mg Marina Garcés Coinplicació	terra-lab-catE5 Ba Bego Antón Antropologies d'allò extraordinari	terra-lab-catE5 Ab Arnau Blanch L'entorn immediat en l'imaginari visual
	terra-lab-catE6 Sd Salvi Danés Representacions d'allò intangible	terra-lab-catE6 Rp Rita Puig-Serra Costa La persistència del record	terra-lab-catE6 Db David Bestué La tinta i el meteorit	terra-lab-catE5 Mm Mau Morgó Tanca els ulls i mira	
terra-lab-catE7 Mg Martí Gasull Nou realisme rural	terra-lab-catE7 Pa Pedro Arroyo La història que amaga el paisatge	terra-lab-catE7 Kg Kathrin Golda-Pongratz Paisatges sota pressió	terra-lab-catE8 Np Noèlia Pérez El cos com a camp de batalla	terra-lab-catE8 Rg Roger Gueus El paisatge inassolible	terra-lab-catE8 Jp Joan Pons Psicodèlia rural
terra-lab-catE9 Mb Mau Boada L'esperit	terra-lab-catE9 Lb Lourdes R. Basolí Conflicte i cotidianitat	terra-lab-catE9 Ap Aleix Plademunt El territori íntim i universal	terra-lab-catE10 Ms Mónica Sánchez La identitat en l'alteritat construïda	terra-lab-catE10 Il Ignasi López L'experiència periurbana	terra-lab-catE10 Ef Eloi Fernández-Porta La superproducció dels afectes

02.

Md

Bv

Ry

— —

— • •

Marta Dahó

— • • •

• • • —

Blanca Viñas

• — •

— • — —

Román Yñán

Fruit d’una recerca realitzada en diverses poblacions del Maresme, aquest projecte presenta una descoberta insòlita. Les rieres, en els seus trams subterranis, revelen una segona naturalesa del tot desconeguda: són susceptibles d’esdevenir una cambra fosca i, per la seva morfologia, poden funcionar com a autèntics enginys òptics. Les fotografies que s’exposen aquí ofereixen una petita mostra de les seves peculiars prestacions.

Les seves innegables potencialitats estètiques, però, no ens haurien de fer oblidar que, com a tot dispositiu de visió, les rieres poden funcionar com a sofisticades eines d’observació i, per tant, de comprensió dels indrets i realitats que travessen. Si es fan servir adequadament com a artefactes fotogràfics l’encert dependrà del seu usuari, doncs estan a l’abast de tothom obren un camp molt ampli de possibilitats. Entre aquestes, la de reconèixer allò que, justament, sol quedar a l’ombra del paisatge.

Partint d'un dels aspectes geològics i urbanístics més característics del Maresme, aquest projecte neix amb la intenció de treballar entorn l'espai específic que conformen les rieres de la comarca. No sempre visibles, amb alguns trams coberts i d'altres transformats en carreteres, aquests cursos d'aigua han marcat la idiosincràsia de molts pobles de la costa i la vida dels seus habitants.

El projecte de *La cambra fluida* parteix d'una primera interrogació: com coneixem els llocs? A través de quines mediacions aconseguim aquest coneixement? Si durant molt de temps l'espai urbà ha estat representat fotogràficament privilegiant el seu centre monumental o, inversament, atenent a les seves perifèries, el procés de treball dut a terme dins el marc del Terra-Lab ha estat el d'assajar una nova perspectiva. A contracorrent dels paràmetres habituals de la representació paisatgística, com podria ser el de fotografiar des d'una posició elevada per oferir una visió panoràmica, s'ha volgut treballar escollint el punt de vista que ofereixen les rieres. Mirar des de la riera, mirar a través d'ella.

Des de les primeres localitzacions i amb les primeres preses fotogràfiques, ens vam adonar d'un tret especialment significatiu i alhora insospitat. Pels seus orificis a punta i punta per on entra la llum, els enquadraments que dibuixen en les sortides al mar o la seva morfologia en forma de telescopi, en les seves parts subterrànies les rieres són, de fet, autèntics dispositius òptics. La idea de que l'arquitectura pot funcionar com a dispositiu de visió no és del tot nova, sobretot si pensem, en la importància de la finestra en la idea d'art que s'ha desenvolupat des del Renaixement. Més insòlit, però, és el fet d'utilitzar la riera com artefacte per observar l'esdevenir d'una població, per comprendre les realitats i els aspectes menys evidents dels indrets que travessa, com també les transformacions urbanístiques que han marcat la seva realitat social, econòmica i ecològica.

La descoberta de que la riera pot ser utilitzada com a instrument d'observació, disponible per qualsevol que en vulgui fer ús, ens permet reflexionar en els dos grans àmbits que conformen el projecte de Terra-Lab: la fotografia i el paisatge. Si en la qüestió paisatgística, hem comentat el qüestionament de la perspectiva habitual, pel que fa l'aspecte fotogràfic, el títol del projecte *–La cambra fosca–* dona algunes pistes sobre els aspectes que s'han volgut abordar. D'una banda, les rieres són, en les seves parts subterrànies, llocs mancats de llum que nosaltres hem volgut equiparar a una cambra fosca¹. En aquest sentit, cal recordar com el relat historiogràfic ha volgut relacionar la cambra fosca a la invenció de la fotografia i com aquesta relació ha estat qüestionada².

D'altra banda, el títol també juga amb el cèlebre llibre de Roland Barthes: *La Càmera Lúcida*; un llibre tan comentat com enigmàtic, el sentit del qual continua sent discursivament estrany si es vol entendre com una possible ontologia de la fotografia.

Algunes notes entorn la recerca duta a terme pel projecte

De rieres en trobem al llarg de tot el litoral català. Només en haver explorat més d'aprop les del Maresme i haver-ne analitzat els seus aspectes, però, hem pogut constatar la seva gran diversitat, tant pel que fa a la seva dimensió i morfologia, com pels tipus d'habitats vegetals o antròpics que s'hi conformen degut als volums d'aigua que canalitzen. Pel projecte de *La cambra fluida*, s'ha fotografiat extensament a les rieres de Premià de Mar, Montgat Nord, Tordera, Malgrat de Mar, Santa Susanna, Pineda de Mar, Vilassar de Mar, Sant Adrià del Besós, Masnou, Badalona i Canet de Mar. Mentre que, en l'àmbit historiogràfic, s'ha treballat als arxius de Mataró investigant sobre la història de les rieres, les seves transformacions urbanístiques i els efectes socials i ecològics que han tingut. La investigació teòrica també s'ha desenvolupat al voltant d'altres dos àmbits específics: la teoria de la fotografia i la teoria del paisatge.

Des del punt de vista de la tècnica fotogràfica, el treball s'ha desenvolupat seguint diferents patrons d'ús en les càmeres i diferents propòsits fotogràfics que anirien des de l'experimentació amb càmeres de juguina intervingudes sovint amb materials trobats a les mateixes rieres, càmeres de 35 mm reflex i compactes, càmeres de 120 amb tots els seus possibles formats, fins a càmeres 4 x 5" amb les quals s'han assajat registres d'estil documental. Aquesta heterodòxia en les modalitats de registre ha permès desplegar una mena d'inventari de processos en el qual també pot tenir cabuda la fotografia vernacular realitzada pels habitants de la població. El plantejament de que la riera pot ser entesa com a instrument de visió equival a pensar-la com a eina de coneixement a l'abast de tothom.

Paral·lelament, atendre a la diversitat tècnica dels registres i els possibles processos fotogràfics existents, respon també a la necessitat de reflexionar sobre el present de la pràctica fotogràfica en un moment de canvi substancial en el qual la seva antiga realitat mecànica i industrial s'està desmaterialitzant en un procés algorítmic. Tanmateix, aquesta diversitat de modalitats emprades en la recerca, permet també articular millor els interrogants respecte a quina idea de paisatge és possible desenvolupar avui a través de la fotografia, així com el sentit polític de cada estil i cada procés utilitzat, les seves herències i els sentits de lectura actuals.

¹ Instrument de visió que es coneix des de l'antiguitat i que consisteix en una sala tancada on la única entrada de llum és un petit orifici a través dels quals els rajos de llum acabaven projectant l'exterior en un dels murs.

²Jonathan Crary, *Las técnicas del observador. Visión y modernidad en el siglo XIX*. Murcia: Cendeac, 2008.

En aquest sentit, quan s’analitza de forma genèrica la producció fotogràfica anomenada ‘paisatgística’, especialment la dels darrers cinquanta anys, dues tendències oposades sobresurten clarament evidenciant encara l’herència del llegat pictòric: d’un cantó, la caracterització del territori mostrat com a lloc idíl·lic, harmònic, projecció d’un estat de felicitat i equilibri de l’home amb la natura que, en realitat, té una funció d’antídoto enfront del malestar produït per la vida urbana. Per l’altre, trobem el seu extrem oposat: el paisatge apocalíptic, distòpic, el paisatge símptoma del desequilibri, desordre i caos, projecció dels pitjors malsons de la humanitat que en la seva versió moderna ha estat reprès per la representació d’un paisatge contaminat. Tot i que pot semblar paradoxal, en l’actualitat retrobem aquests dos extrems en aquelles expressions fotogràfiques que manifesten aquesta superposició al estetitzar de forma espectacular els paisatges més lúgubres. No obstant això, també és cert que el relat historiogràfic ha tendit a llegir i interpretar els projectes fotogràfics atenent exclusivament al referent, a “la cosa en si”, oblidant l’experiència del fotògraf o entenent que per defecte tot paisatge “representa” un lloc.

Prenent com a referència la reformulació d’una nova ontologia de la fotografia, tal com l’articula la filòsofa Ariella Azoulay al qüestionar la capacitat representativa de la fotografia, aquest projecte treballa sobre tres qüestions que ens interroguen: ¿quines evidències pot formular la pràctica fotogràfica respecte a un entorn determinat que canvia constantment? Si les evidències que el mitjà fotogràfic pot proveir no són mai suficients, si allò fotogràfic és un instrument d’investigació crítica i no un simple dispositiu de representació, com pot restaurar-se el seu sentit polític des d’una pràctica ciutadana? I, per últim, què és el paisatge avui? Com i qui el conforma?

D’altra banda, la utilització massiva de dispositius fotogràfics i la seva difusió han anat acompanyades d’una creixent sensació de saturació d’imatges que continua augmentant de manera exponencial. En aquesta situació de sobreabundància, excés i reiteració sorgeix instintivament la pregunta: quines imatges ens falten? Què se’ns ha oblidat mirar? Què se’ns ha impedit veure? O, més concretament, ¿on estan els punts cecs de la representació visual en el nostre context global”

Si profunditzem en aquesta qüestió atenent als projectes fotogràfics que han reflexionat sobre el paisatge als darrers anys sobresurt una qüestió de forma reiterada: l’estandardització dels enfocaments i propostes és quelcom evident però, a més, els autors han de lidiar també amb un territori cada cop més genèric, amb allò que el geògraf Francesc Muñoz ha denominat ‘paisatges pantone’³. A la qüestió plantejada fa uns anys per Michael Jakob respecte a allò que el paisatge ha sabut desplaçar per imposar-se a escala global⁴, hi hem de sumar una ulterior complexitat: si la lògica del copy&paste urbà i la seva manera d’equalitzar allò local i allò global ha estat ja individuada, de quina manera les pràctiques fotogràfiques poden contribuir a un coneixement menys “estandarditzador”?

Tenint en compte que la fotografia contemporània que proposa una reflexió sobre el paisatge difícilment pot abraçar de forma exhaustiva les complexitats que la globalització, amb els seus mecanismes de poder i control, exerceix en el territori, ¿quin tipus de metodologies de treball podrien subvertir les lògiques de l’estandardització que afecten tant al territori com a la mateixa producció d’imatges i la seva difusió? Ens proposem abordar aquests interrogants a través de la pròpia pràctica fotogràfica entenent allò fotogràfic com un instrument d’investigació crítica i no només com un simple dispositiu de representació. Per descomptat, aquesta crítica, només es pot portar a terme si estem disposats a posar en qüestió els instruments mateixos amb els quals ens expresseм. Per això mateix, la referència a la idea de cambra fosca.

Més específicament, *La cambra Fluida* planteja una revisió d’allò que entenem per document fotogràfic i el reconeixement de la fotografia com a esdeveniment col·lectiu, seguint el plantejament d’Azoulay que sosté que la fotografia no és només el resultat d’una presa realitzada per un subjecte autosuficient. Molt ha estat escrit a propòsit de la documentalitat de la fotografia, del seu potencial crític, indispensable per restablir el vincle amb una pràctica social i de resituar el documental més enllà d’una suposada objectivitat o de la seva expressió més romàntica, com van fer Allan Sekula, Martha Rosler o més recentment Xavier Ribas. No obstant això, en l’actualitat, el documental segueix sent un terme rellescós que pot fer al·lusió a procediments i enfocaments radicalment diversos i, fins i tot, radicalment oposats. Com assenyalava Thomas Keenan en una conversa amb Hito Steyerl publicada recentment, es tractaria de deixar de considerar el document com una evidència, una “prova de...” per passar a entendre’l com quelcom que ens ensenya –per tant, una pedagogia”, quelcom que és necessari considerar, interpretar, debatre. És a dir, resituar la funció del document com a espai dialèctic donat que cap document, per eloqüent que sembli parla per si sol ni ofereix significats de forma inequívoca.

Les perspectives polítiques i culturals que ens obre aquest plantejament, teoritzat per Ariella Azoulay són radicals. “La sobirania civil –argumenta– és inclusiva de tots els participants de l’esdeveniment fotogràfic”. La suspensió de la posició privilegiada del fotògraf, com suggereix a *The Civil Contract of photography*⁵, i la reconceptualització de la fotografia com a activitat en la qual molts participen, transforma als potencials espectadors passius o secundaris en participants, les demandes dels que ja no poden ser ignorades de forma automàtica. És en el reconeixement d’aquests dos aspectes fonamentals –la revisió del significat de document i la recuperació de la seva dimensió dialèctica, d’una banda, i la integració de tots els que participen en la lectura i interpretació de les imatges, per l’altre , que la fotografia pot ser pensada en tant que espai compartit: un espai des del qual el poder d’estandardització pot ser neutralitzat i, en el millor dels casos, desactivat. És des d’aquesta construcció col·lectiva del coneixement que el paisatge de tots, sovint a l’ombra, pot ser recuperat com espai compartit de manera realment igualitària.

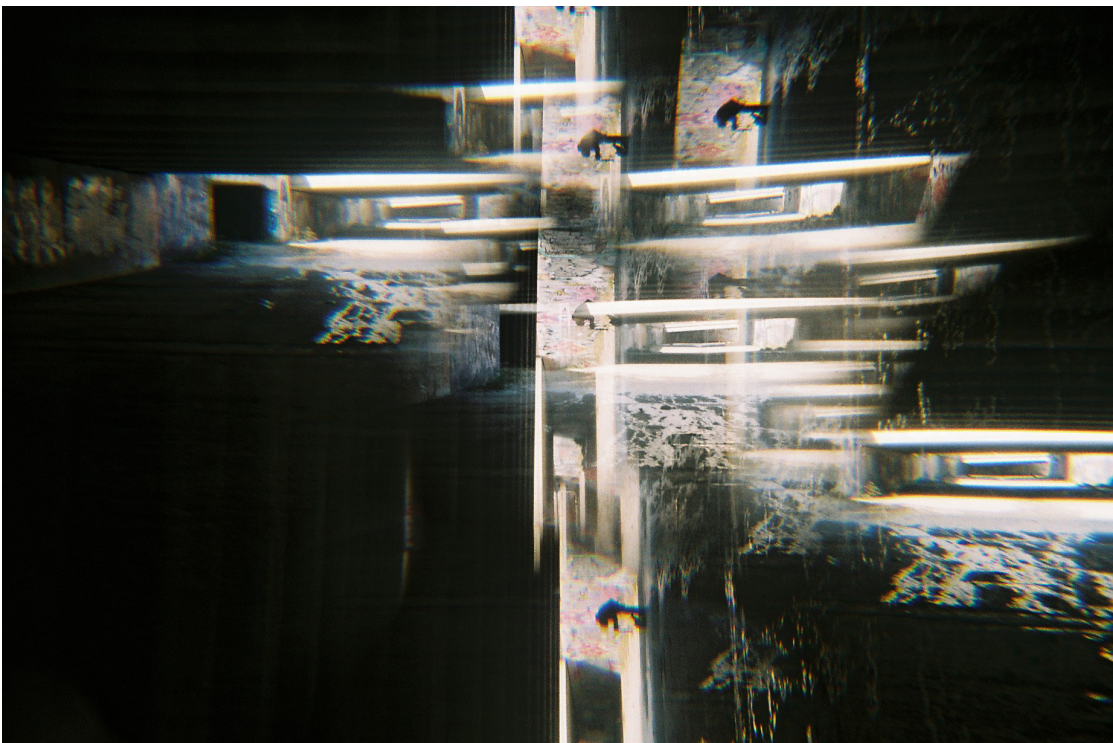

³ MUÑOZ, Francesc, *Urbanización. Paisajes communes, lugares globales*. Barcelona: Gustavo Gili, 2010.

⁴JAKOB, Michael, *Le payasage*. Ginebra: Infolio, 2009 (2008).

⁵ *The Civil Contract of Photography*. Nova York: Zone Books, 2008.

Localització:
Desembocadura Besòs fins desembocadura Tordera

.....
Equip 2:
La cambra fluida
.....
Exposició:
Fundació Palau
.....
Inauguració:
18 de novembre 2017
.....

.....
Blanca Viñas
Artista visual, fotògrafa
(<http://www.blancavinas.com>)
.....
Román Yñán
Artista visual, fotògraf, editor, docent
(<http://romanynan.com>)
.....
Marta Dahó
Comissària d'exposicions i docent
.....

Què és terra-lab.cat?

1

Procés creatiu

Un laboratori col·laboratiu de creació visual amb el territori i el paisatge català com a camps de joc.

1

Encàrrec coral

Un encàrrec independent de metodologia coral a una generació d'autors visuals i de pensadors nascuts post-68

1

Actualització de l'imaginari visual

Noves maneres de veure i entendre els conceptes de territori i de paisatge local (català) en el procés de globalització.

4

Editors / Coordinadors

Les persones que han liderat el KRTU, Standard Books, Bside Books i Opisso Studio dediquen 4 anys a impulsar i coordinar terra-lab.cat

10

Equips de recerca i creació

Formats per dos autors visuals i un autor cultural, en contacte amb 10 àrees territorials, generen nou paisatge

10

Autors culturals

Filòsofs, poetes, músics, crítics, historiadors, assagistes, tecnòlegs...

20

Autors visuals

Fotògrafs i artistes visuals per generar un context de visibilitat coral, de creativitat i de conjunt de noves idees per al debat contemporani

Abstract

El procés de globalització, que s’inicià amb la revolució tecnològica en la xarxa aèria i en la xarxa comunicacional, no va ser aliè a la societat del coneixement que proposava des de la filosofia i l’art contemporani noves maneres d’entendre el concepte de territori i de paisatge. La proposta que fa terra-lab.cat és posar en “estat de debat i de creació” el concepte de paisatge i de territori partint en aquest cas amb un treball entre artistes, fotògrafs i pensadors nascuts a partir de l’any 1968.

Premisses

El territori que habitem viu moments de profunds canvis socials i culturals. N’encarem el futur amb un imaginari dinàmic en l’assoliment de nous models polítics, si més no assajant de resoldre vells problemes de dinamisme i representació democràtica, però ho fem amb una imatge, entesa com a geografia natural, humana i social, en certa manera obsoleta. La marca de la varietat geogràfica en nuclis urbans i rurals o paisatgístics han estat el resultat de tot un esforç de racionalitat que la geografia moderna com a ciència posà a l’abast d’unes determinacions polítiques que es desenvoluparen en el període de la República i que es posaren a la pràctica plenament a partir del desenvolupament autonòmic de la Transició fins avui. Cal una renovació en la mirada sobre el territori, i també i sobretot en els conceptes que l’interpreten. Les noves problemàtiques derivades d’una certa “homogenització”, després del desplegament del comerç en tot el territori, de la industrialització generalitzada, del reequilibri territorial, del turisme i de la vastitud de la xarxa viària haurien de demanar-nos a tots plegats de fer una anàlisi nou i una readequació del territori. Aquesta és una tasca política. Però hi ha una tasca cultural a fer. Retratar per diagnosticar i per transformar. Veure no és només mirar, captar i analitzar sinó també proposar. Uns nous conceptes i nous intèrprets per a una nova visió de Catalunya i de les Illes. El nostre territori d’avui, a un pas, com tota l’anomenada cultura occidental, de la vella cultura material a l’anomenada Societat del coneixement, demana noves perspectives d’anàlisi i la reobertura de noves problemàtiques i nous continguts. D’aquí neix el projecte terra-lab.cat. Un projecte útil a la vegada per la seva dimensió d’anàlisi de la geografia natural i humana i per la renovació conceptual i de creació d’un nou imaginari adequat a les problemàtiques contemporànies. La cultura, doncs, a l’avançada.

El paisatge com a laboratori visual

El paisatge és molt més que el territori pel qual transitem, és també una invenció cultural generada a partir de la manera com el percebem. Podríem dir, per tant, que el paisatge és en certa manera una suma de representació, transformació, experiència, emoció i cultura. Així doncs, terra-lab.cat serà la suma de percepcions, representacions i emocions generades i interpretades per 10 equips de treball.

Comunitat

Terra-lab.cat és un projecte coral i interdisciplinari de recerca i innovació en el camp de la creació visual, amb especial valoració de processos experimentals que utilitzen diversos llenguatges, formats i noves estratègies visuals. Terra-lab.cat és un treball de reflexió, de diàleg d’idees i de creació artística que va, simultàniament, en dues direccions: cap al coneixement de les interioritats d’un país en plena transició territorial i social; i, alhora, cap a les profunditats i possibilitats del propi mitjà fotogràfic en relació a les noves perspectives del pensament contemporani i del coneixement. Cal generar un qüestionament i resposta visual als reptes constants que suposen els conceptes associats a les idees de territori que habitem, entès com camp de joc i d’experimentació.

Un procés experimental

Terra-lab.cat és un laboratori obert de debat d’idees, que convida diferents autors visuals i pensadors a treballar conjunta i cooperativament. És per això que terra-lab.cat el conformen 10 equips de treball compostats per 3 autors cadascun: 2 autors visuals i i un autor cultural (filòsofa, assagista, científic, historiadora, urbanista, arquitecte...) que es despleguen en un territori concret i en un espai-temps determinat per a generar 10 projectes creatius que, en contacte amb determinats conceptes i microllocs generen reaccions i respostes visuals diferents. El treball d’aquests equips creatius, en contacte amb el territori provoquen una poiesi entre arts, pensament i societat.

El punt de partida dels 10 projectes s’ha orientat a partir del desenvolupament de les idees matriu següents:

-
Fotografia com a pensament, idees i valors
.....
-
Fotografia com a subjecte i punts de vista
.....
-
Fotografia com a antropologia i arqueologia
.....
-
Fotografia com procés i com a relat
.....
-
Territori com a espai mental
.....
-
Territori tecnològic i ciberespai
.....
-
Territori urbà, rururbà
.....
-
Territori experimental
.....
-
Paisatge com a permanència
.....
-
Paisatge intervingut i sota pressió
.....
-
Paisatge com a cos i com a gènere
.....
-
Paisatge inassolible
.....
-
La ciència com a infiltrat
.....

Futur

El projecte terra-lab.cat va ser mereixedor del primer Premi Lluís Carulla 2015 per a l’estímul a un projecte cultural, dotat amb 100.000€ la qual cosa ha permès realitzar completament la primera fase de treball de camp i de creació de continguts per part dels 10 equips. Abans de presentar el projecte íntegre en un gran equipament cultural de Barcelona i la seva futura exhibició internacional, cadascun dels 10 projectes (obra i llibre) seran mostrats en el context territorial en el qual han tingut el seu lloc de creació en una exposició de model professional. En aquesta segona fase Terra-lab.cat compta amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Terra-lab.cat és un projecte impulsat i coordinat per:

Vicenç Altaió

Santa Perpètua de Mogoda, 1954

Poeta, assagista i traficant d'idees

A l'aguait de les oscil·lacions estètiques de les lletres i de les arts i de les aportacions del pensament crític i científic, ha anat construint una obra literària original i excepcional, així com ha impulsat diversos projectes en el camp editorial (Tatotdequinze, Cristalls, Eczema, Àrtics i Cave Canis)i curatorial.

Va ser comissari de l'Espai 10 de la Fundació Joan Miró. També ha estat comissari de l'Any Miró 1993, coordinador general de l'Any Pla 1997, així com de nombroses exposicions d'arqueologia contemporània, i sobre mutacions culturals. Assessor cultural en diverses institucions. Va ser director del centre KRTU (Kultura, Recerca, Tecnologia, Universals) i de l'Arts Santa Mònica. Participà en la pel·lícula Història de la meua mort d'Albert Serra interpretant Giacomo Casanova.

Ignasi López

Premià de Mar, 1970

Fotògraf, dissenyador i editor

Com a autor ha exposat internacionalment la seva obra a través de diverses mostres i festivals com PhotoEspaña (Madrid), FotoGrafia (Roma), Printemps de Setembre (Toulouse), ArtBasel i FotoLeggendo, entre d'altres.

És editor i cofundador de Bside Books. Aquest és un projecte editorial independent i alhora un laboratori d'experimentació col·laborativa de processos i suports d'edició i de publicació. És autor del projecte Agroperifèrics i co-comissari, amb Marta Dahó, del projecte expositiu homònim que ha estat coproduït recentment pel Museu de la Vida Rural i pel Centro HuArte (Navarra).

www.ignasilopez.com

www.agroperiferics.com

www.bsidebooks.com

Sergi Opisso

Barcelona, 1968

Dissenyador gràfic i professor

Format a l'Escola de Disseny de Barcelona i l'Escola Massana i amb més de 20 anys d'experiència com a dissenyador gràfic i director creatiu. Del 1994 fins al 2012 va ser soci de l'estudi Lamosca portant la direcció creativa.

Al 2013, junt amb l'Àlex i el Sergi Miquel (directors creatius i experts en estratègia de marca) crea Opisso Studio, estudi especialitzat en Branding, comunicació gràfica, disseny editorial i entorns digitals tant en l'àmbit empresarial com al sector cultural. Entre els nostres clients de branding trobem al Mercat de les Flors a Barcelona, Rising Alternative a New York, el Centre de Cultura Bòlit a Girona, el KIDP a Corea de Sud o al prestigiós Fermí Puig.

Un altre dels àmbits d'actuació de l'estudi es la gràfica expositiva, entre els últims treballs destaquen l'exposició d'Espriu al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, l'exposició Think d'IBM al Lincoln Center de New York o la Exposició On The Table Ai Weiwei a la Virreina Centre de la Imatge.

www.opissostudio.com

Román Yñán

Sant Adrià de Besòs, 1976

Fotògraf, editor i docent

El seu treball fotogràfic és un diàleg amb la realitat a través d'un espai quotidià, el seu propi. Li interessa allò quotidià en totes les seves facetes i les relacions de sentit que es creen amb el pas del temps en les imatges.

És membre fundador de Standard Books, entitat que promou el treball d'autors vinculats a la cultura local i els acompanya en tot el procés creatiu, proveint-los de les eines necessàries per dur a terme els seus projectes sense límits.

Ha treballat en diferents publicacions d'àmbit internacional, en projectes de publicitat i d'arquitectura, i en rodatges cinematogràfics. El seu treball s'ha publicat en llibres i catàlegs, i s'ha mostrat en diferents certàmens fotogràfics i exposicions.

Docent a Idep i Grisart, entén la fotografia com un procés creatiu cognitiu i obert.

www.romanynan.com

www.standardillustrated.com

- **El paisatge en joc**
- **Rieres, frontera i multiciplitat**
- **1 arbre, 2 arbres, 3 arbres...
23 arbres: 1 bosc**
- **Ésser expropiat**
- **Brignamita**
- **Hiber Ticer**
- **Cultures de cinturó**
- **El miracle**
- **Signis**
- **\$egrian Village€**

